

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Nemes Ügyvédi Iroda (7100 Szekszárd, Dózsa György u. 1., ügyintéző dr. Nemes Árpád ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Dr. Halmos Ügyvédi Iroda (7621 Pécs, Mária u. 29., ügyintéző dr. Halmos Péter ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 17.G.40.116/2008/27. számú ítélete ellen az alperesek 30. sorszámu fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, az alpereseket terhelő tőkemarasztalást 6.901.235,- (hatmillió-kilencszázegyezer-kettőszázharmincöt) forintra, az alperesek által fizetendő elsőfokú perköltséget 422.800,- (négy százhuszonkettőezer-nyolcszáz) forintra, az alpereseket terhelő eljárási illetéket 567.000,- (ötszázhatvanhétezer) forintra leszállítja, a felperest terhelő elsőfokú illetéket 333.000,- (háromszázharmincháromezer) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy az állami adóhatóság felhívására fizessen meg 368.000,- (háromszázhatvannyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alpereseket, hogy az állami adóhatóság felhívására egyetemlegesen fizessenek meg 414.000,- (négy száztizennégyezer) forint illetéket.

A fellebbezési eljárásban felmerült egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes 2008. május 19-én vállalkozási szerződést kötött a „M.-D.” Kft.-vel, melyben a Z. M. N. E. b.-i ingatlanán építési munkák elvégzésére vállalkozott.

Az I. rendű alperes ajánlatkérésére a felperes 2008. április 24-én a konszignációs tervek és a műszaki leírás birtokában tett anyagáras ajánlatot 46.651.831,- forint + ÁFA vállalkozói díj PVC TROCAL 5 kamrás nyílászárókra 70-es profilokból, MACO vasalattal, 4-06-4 Lowe hőszigetelt üvegezéssel. Az árajánlat nem tartalmazta a lécezést, és a Helolith belső párkányt. A konszignációban I-VIII. azonosító számon szerepeltetett alumínium szerkezetekre a felperes 9.529.392,- forint + ÁFA anyagdíjból és 464.7750,- forint + ÁFA munkadíjból 8 % engedményt biztosítva 9.194.611,- forint + ÁFA díjazás mellett tett ajánlatot takarólécek nélkül, biztonsági hőszigetelő üvegezéssel, fafogantyú helyett fix gömbfogantyúval.

A sz.-i F. A. Kft. a felperes ajánlatkérésére 2008. tavaszán több ajánlatot is tett, végül 2008. május 19-én a műanyag nyílászárókra és a I-VIII. konszignációs jelű alumínium profilú szerkezetekre 46.700.000,- forint + ÁFA összegre tett ajánlatot.

Az első ütemben megvalósuló felújítás körében szükséges alumínium és műanyag nyílászáró szerkezetekre a felperes 2008. május 19-én tette meg új ajánlatát 45.000.000,- forint + ÁFA vállalkozói díj mellett. Az alumínium szerkezeteknél a WICONA profilok I. rendű alperesi biztosítása mellett vállalta a gyártást és a szerelést. Az I. rendű alperes az első ütem nyílászáróit a felperestől rendelte meg. Az I. rendű alperes több számla alapján összesen 34.000.000,- forint előleget fizetett a felperesnek.

A felperes a műanyag nyílászárókat TROCAL profilból, 30 mm toktoldóval, az alumínium nyílászáró szerkezetek az I. rendű alperes által a H. B. GmbH-től 6.132.223,- forint vételárért beszerezett WICONA profilokból legyártotta, és a Z. M. N. E. felújított épületébe alvállalkozója, P. J. útján beépítette.

Az I. rendű alperes 2008. szeptember 9-én megkísérelt a felperessel elszámolni. A felperes által igényelt 4.540.148,- forint értékű pótmunkából levonásként szerepeltetett 4.500.000,- forint kötbérigényt, 53.186,- forint általános takarítási költséget, 60.200,- forint rongálási kártérítést. Az I. rendű alperes a felperes javára 16.671,- forint értékű, egyes földszinti ablakok üvegének homokfúvott üvegre való cseréjével felmerült pótmunkát ismerte el. A teljesítés késedelmét a felperes vitatta. Az I. rendű alperes 2008. október 7-én írásban szólította fel a felperest, hogy bocsássa rendelkezésére a véghatáridőre (2008.06.19.) datált hiány- és hibamentes átadás-átvételi jegyzőkönyvet, illetve az egyéb birtokában lévő (a határidőre való teljesítésre vonatkozó) írásos anyagokat. Az I. rendű alperes álláspontja szerint a 2008. május 26-a és augusztus 19-e között megfizetett 34.000.000,- forint előlegre és a 6.0132.223,- forint vételárra figyelemmel a felperesnek járó összegből 40.132.223,- forintot fizetett meg.

Az I. rendű alperessel kötött átalánydíjas építési szerződés alapján a felperes 394 db nyílászáró szerkezetre, 2384 fm 30 mm széles belsőoldali takaróléc

felhasználásával, 1.788.310,- forint értékű, a földszinti mellékhelyiségek ablakainak cseréjével 27 db homokfúvott üveg beépítésével 116.661,- forint értékű, 6 db bejárati ajtónak a megadott rossz beépítési szint miatti újbóli beépítésével 49.728,- forint értékű, 25 db műanyag szerkezetnél a konszignációs rajzon fel nem tüntetett homokfúvott üvegezésre vonatkozó megrendelés teljesítésére, 50 db homokfúvott üvegezés utólagos beépítésével 78.759,- forint értékű, összesen 2.033.458,- forint értékű pótmunkát végzett. A szellőzők zajcsillapítóinak felszerelése pótmunka díjazását az I. rendű alperes a felperesnek megfizette.

A 2009. április 30-án kötött szétválási szerződéssel az I. rendű alperesből a II. rendű alperes kivált. A folyamatban lévő peres ügy tekintetében a jogutódot a szétválási szerződésben nem nevesítették, a per eredményeként később ismertté váló, a felperes felé fennálló kötelezettségről nem rendelkeztek. A II. rendű alperest a cégbíróság 2009. július 21-én jegyezte be a cégjegyzékbe.

A felperes módosított keresetében 15.705.265,- forint vállalkozói díj és annak 2008. november 15-étől a kifizetésig számított kamatai megfizetésére kérte az alpereseket egyetemlegesen kötelezni. Arra hivatkozott, hogy a 45.000.000,- forint vállalkozói díjból az I. rendű alperes 34.000.000,- forintot fizet meg, így további 11.000.000,- forint megfizetésére köteles. Azt állította, hogy az építési szerződés teljesítése során 4.705.265,- forint értékű pótmunkát végzett az I. rendű alperes részére.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Beszámítási kifogást terjesztett elő a felperes keresetével szemben. Kérte beszámítani a WICONA profilokért kifizetett 6.132.223,- forintot, és állítása szerint a felperes késedelmes teljesítése miatt 10.249.956,- forint összegű kára keletkezett, amelynek megtérítésére a felperes köteles. A pótmunka díjazására vonatkozó felperesi igényből 166.389,- forintot ismert el (6 db bejárati ajtó kibontása és újra beépítése, és a földszinti fürdőszobák ablakainak homokfúvott üvegekre cserélése). Nem vitatta az I. rendű alperes, hogy a takaróléceztést a felperes pótmunkaként az általa megjelölt díjazás mellett elvégezte. Az ezt meghaladó pótmunka díjazására vonatkozó igényt vitatta.

Az elsőfokú bíróság az alpereseket kötelezte, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 13.033.458,- forintot, és ennek 2008. november 15-étől számított kamatait és 650.000,- forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes 2008. április 24-én tett ajánlata az alumínium szerkezetekre nem vonatkozott. Az alumínium szerkezetekre korábban tett külön ajánlat tényére utal a 2008. május 19-ei árajánlat is, amely a műanyag szerkezeteknél a profilanyagot a gyártásra vonatkozó ajánlat kifejezetten tartalmazza, míg az alumínium szerkezeteknél az ajánlat az üvegezéseken, a nyílászárnyi ajtócsonkon, és a görgős zárnyelvű típus gömbfogantyún kívül más anyag biztosítását nem írja. Az I. rendű alperes nem vitatta a felperesnek azt az előadását, hogy az alumínium nyílászárókra külön ajánlatot tett, csupán azt állította, hogy a 45.000.000 forint vállalási árral tett későbbi ajánlata mind a műanyag, mind az alumínium nyílászárókra vonatkozott anyagárasán. A bíróság álláspontja szerint az I. rendű alperesnek nem a konkurens árajánlat tartalmával kellett bizonyítania,

hogya a műanyagszerkezeteknél a toktoldóra, az alumínium szerkezeteknél pedig az anyag és díjköltségre a felperessel hogyan állapodott meg. Az I. rendű alperes nem tudta a perben az általa állított tartalmú megállapodás tényét igazolni. Sem N. G., sem F. F. tanúvallomása, sem a H. B. G.m.b.H. részére történt átutalás közlemény rovatának tartalma nem mutatja a 2008. május 19. napi árajánlat nyelvtani értelmezésével szemben állított megállapodás létrejöttét.

A Ptk. 246. § (1) bekezdés szerinti érvényes kötbérikötés hiányában az I. rendű alperes kötbért a felperessel szemben nem érvényesíthetett. A Ptk. 299. § (1) bekezdés értelmében azonban várhatta a felperestől, hogy a Ptk. 298. § szerinti késedelme esetén térítse meg az alperes ebből eredő kárát. Ez alól a felperes annak bizonyításával mentesülhetett, hogy a késedelem elhárítása érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Ahhoz, hogy a felperes, mint kötelezett késedelme vizsgálható legyen, a lejárati időpontjának igazolása szükséges. 2008. július 3. napján kelt levelet megelőzően történt felszólítás tényét az I. rendű alperes nem bizonyította, és azt sem, hogy az I. rendű alperes által 11/A/26. szám alatt csatolt ütemterv módosítását követően a felperes a homlokzati nyílászárók beépítésével a párhuzamosan végzett többi szakipai munka mellett mikor teljesíthetett. Nem merült fel adat a perben arra, hogy a felperes a 2008. július 3-i felszólításban írt teljesítési határidőt az ott megjelölt munkanemek kapcsán elmulasztotta volna.

Az I. rendű alperes összesen 4.725.404,- forint értékű festés-javítási munkára alapított beszámítási kifogást. Azt állította, hogy a javítás szükségessége a felperes teljesítése miatt merült fel. Az I. rendű alperes a felperes hibás teljesítését nem állította, csupán a késedelmét, a perben azt kellett volna bizonyítania, hogy a felperes felróható késedelme vezetett olyan festési munkák szükségességéhez, melynek folytán kára keletkezett. A tanúvallomások és az okiratok értékelésével az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ezt a felperesnek nem sikerült bizonyítania.

Az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak az I. rendű alperesnek azt az állítását sem, hogy a takarítási költségek a felperes magatartása miatt merültek fel.

Az elsőfokú bíróság az alpereseket egyetemlegesen marasztalta, mert a 2009. április 30-án kelt szétválási szerződésben a felperes követeléséről nem rendelkeztek, így felelősségük a Gt. 85. § (3) bekezdése alapján egyetemleges.

Az ítélet ellen az alperesek jelentettek be fellebbezést. Kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a keresetet utasítsa el. Álláspontjuk szerint a bizonyítás eredményének mérlegelése részben iratellenes, nem okszerű, és a logikai ellentmondásoktól sem mentes, ezért az elsőfokú határozat megalapozatlan. Az alperesek álláspontja szerint a felperes 2008. május 19-én 46.700.000,- forint összegű árajánlata a műanyag és az alumínium ablakszerkezetek gyártására vonatkozott, és tartalmazta az anyag és munkadíjat beépítéssel és segédanyaggal. 2008. május végén a felperes ügyvezetője

személyesen kérte az I. rendű alperes ügyvezetőjétől, hogy a felperes kapja meg a munkát. Az alperes ügyvezetője ekkor megmutatta neki a F. A. Kft. üzleti ajánlatát azzal, hogy tudja-e vállalni a munkát a leírt műszaki tartalommal és ajánlat szerint 45.000.000.- forint ellenében. Az ajánlatot a felperes elfogadta, és 2008. május 19-én visszaigazolta (F/7. alatti okirat és F. F. tanúvallomása). Ekkor a felek szóban megállapodtak, hogy a perbeli munkákat a felperes 45.000.000,- forint nettó összeg ellenében vállalja a kiírás szerinti műszaki tartalommal azzal, hogy a vállalkozói díj tartalmazza az anyag és a munkadíjat is. A felperes képviselője tájékoztatta az I. rendű alperes képviselőjét arról, hogy az alumínium szerkezeteket fogalmazó H. B. S. Kft. nem szállít neki, mivel lejárt egyéb tartozásai vannak, és amennyiben az új megrendelés teljesítésére utalna, a szállító a régi tartozásokra fordítaná az utalást. A felperes késedelme miatt az I. rendű alperesnek mérlegelnie kellett a késedelem következményeit a megrendelője irányában vállalt 1.250.000,- forint napi kötbérre tekintettel. A felperes fizetésektelen helyzetére, és ennek negatív következményeire tekintettel a felperes kérésére az I. rendű alperes a szerződést e tekintetben módosítva vállalta, hogy a megrendelést ő adja a szállító H. B. S. Kft.-nek. a megállapodás szerint a szállító az I. rendű alperesnek küldi a számlát, és ennyivel kevesebb lesz a fizetendő vállalkozói díj.

Az alperesek álláspontja szerint a felperes késedelmének ténye megállapítható. A késedelem és az azzal összefüggő kárigény vonatkozásában a bíróság az alperes által megjelölt tanúk többségét nem hallgatta ki.

Az alperesek álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően tisztázta, hogy mi tekinthető pótmunkának, illetve többletmunkának. Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása tekintetében nem vette figyelembe a Ptk. 205. § (1)-(3) bekezdésében írtakat.

Az alperesek a fellebbezésüket azzal egészítették ki, hogy a felperes a Tolna Megyei cégjegyzékben nem szerepel, székhelyváltás miatt onnan a cégbíróság törölte, és az iratokat a Fővárosi Cégbírósághoz tette át. Itt a felperes bejegyzése nem történt meg, így álláspontjuk szerint a felperesnek nincs jogképessége.

A fellebbezés részben megalapozott.

A másodfokú bíróság a cégnyilvántartásból megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróság 2009. január 29-én kelt Cg..... számú végzésével elrendelte a cégjegyzék 5/001 rovatából a Sz., T.u. szám alatti székhely törlését, és a cégjegyzék 5/002 rovatába a B., E. u. székhely bejegyzését azzal, hogy a változás kezdete 2008. november 18-a. A cégkivonat szerint a felperes 2010. november 10-én hatályos adatai: a cégjegyzékszám elnevezése M. Ny. Gy. és K. Korlátolt Felelősségű Társaság, székhelye B., E.u. A cégiratok alapján tehát megállapítható, hogy a felperest a cégbíróság a cégjegyzékből nem törölte, a felperes jogképes.

Az elsőfokú bíróság a perbeli bizonyítékok téves értékelése alapján állapította meg a felek megállapodásának műszaki tartalmát, és ezért tévesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy a felperes vállalkozói díj követelésébe az I. rendű alperes a WICONA profilok vételárát nem számíthatja be. Ezért a másodfokú bíróság mellőzi a tényállásból azt, hogy a felperes a 45.000.000,- forint + ÁFA vállalkozói díj fejében úgy vállalta el a perbeli munkát, hogy a WICONA profilokat az I. rendű alperes biztosítja. Ezzel szemben azt állapítja meg, hogy a felek között létrejött vállalkozási szerződés szerint az alumíniumszerkezetek biztosítása is a felperest terhelte. A szerződéskötést követően azonban a megállapodást a felek úgy módosították, hogy a felperes helyett e költségeket az I. rendű alperes előlegezi meg úgy, hogy annak összegét a vállalkozói díjba beszámítják. Ennek oka az volt, hogy a szerződéskötést követően a profilok gyártója a felperessel közölte, hogy a felperes megrendelése alapján még készpénzfizetés mellett sem hajlandó a felperesnek szállítani, mert a felperes adósságai miatt a cégnél tiltólistán szerepel.

A tényállás módosítására, illetve kiegészítésére a következő indokok miatt került sor:

Helyesen indult ki az elsőfokú bíróság a XXXII. számú Polgári Elvi Döntés alapján abból, hogy vizsgálni kellett mi volt a felek vállalkozási szerződésének valóságos tartalma, milyen szolgáltatások nyújtására vállaltak a felek kötelezettséget. Általában abból kell kiindulni, hogy a vállalkozó a szerződésben meghatározott díjért köteles nyújtani mindazokat a szolgáltatásokat, amelyek a szerződés szerinti teljesítéshez a megrendelt mű rendeltetésszerű használatának biztosításához szükségesek. A Ptk. 391.§-a szerint a vállalkozó a munkát saját költségén végzi el. Ezekből az következik, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdésére figyelemmel a perben a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a szerződés teljesítéséhez szükséges alumínium profilok biztosítása a szerződés szerint nem az ő, hanem az I. rendű alperes kötelessége volt.

A felek között írásbeli megállapodás nem született, ezért helyesen tulajdonított döntő jelentőséget az elsőfokú bíróság a felperes 2008. március 19-én kelt ajánlatának, amelyet a felperes alkalmazásában álló F. F. készített. Tévesen jutott azonban arra a következtetésre, hogy arra figyelemmel, hogy a műanyag szerkezeteknél az árajánlat műszaki tartalma a profilokat is megnevezi, az alumíniumszerkezeteknél viszont a profilok felsorolása hiányzik, azt igazolja, hogy az alumínium profilok biztosítására a felperes I. rendű alperes által elfogadott ajánlata nem terjed ki. Annak ugyanis, hogy a műszaki tartalomból az alumínium profilok kimaradtak, nem csak az lehetett az oka, hogy ezek biztosítása nem a felperes kötelezettsége volt, hanem oka lehetett például az is, hogy a megállapodás megkötésekor nem volt eldöntött, hogy a felperes milyen típusú profilokat szerezzen be. Önmagában tehát az árajánlat műszaki tartalma az okirati bizonyíték alapján nem egyértelmű, ezért döntő jelentősége volt az árajánlatot a felperes ügyvezetőjének utasítására elkészítő F. F. tanúvallomásának, akinek az volt a feladata, hogy az írásbeli ajánlat a felek korábbi megállapodását tartalmazza. A tanú vallomása nem támasztja alá azt, hogy az árajánlat műszaki tartalma a korábbi

áránlatokhoz képest csökkent volna. Tény, hogy a tanú vallomásaiban az 1/F/6. szám alatti okirat műszaki tartalmára utal, de ez nyilvánvalóan téves, hiszen ez az okirat csak a műanyag nyílászárókra vonatkozott, a végső ajánlat pedig tartalmazta az alumíniumszerkezeteket is. A tanú az ajánlat tartalmát egyértelművé tette, úgy nyilatkozott, hogy a szerződésben benne volt minden profil, minden anyag is (14. sorszámú jegyzőkönyv 23. oldal). A tanú nem tudta pontos indokát adni annak, hogy az 1/F/7. szám alatti iratnak az alumíniumszerkezetekre vonatkozó részébe miért nem került bele pontosan, hogy milyen profiból fogja azt a felperes legyártani. A tanúvallomás tehát nem igazolta azt, hogy az árajánlatból az alumíniumszerkezeteknél a profilok megnevezése azért hiányzott, mert azok beszerzése nem a felperes feladata volt.

Az egyéb bizonyítékok sem támasztják alá a felperes előadását. A H. B. Kft. alkalmazottjának, N. G. a tanúvallomásából megállapítható, hogy a vállalkozási szerződés megkötése után a felperes megkísérelte az alumínium profilok megrendelését, küldött a H. B. S. Kft.-nek egy anyaglistát, de arról tájékoztatták, hogy „ez így nem megy, még úgy sem, hogy a felperes készpénzben előre fizeti ki az anyagok vételárát”. Csak ezután, és ezért kérte fel a megrendelésre, és a vételár kifizetésére az I. rendű alperest. Az a megállapodás, hogy a kényszerhelyzetben a felperes helyett az I. rendű alperes vállalta a költségek előlegezését, nem érintette azt, hogy a szerződés szerint e költségek a felperest terhelték, ezért a felperes díjkövetelésébe az anyagok vételárát az I. rendű alperes jogszerűen számította be.

Az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte továbbá a bizonyítékok értékelése körében a F. A. Kft. árajánlatait. Ezekből ugyanis egyértelműen megállapítható az, hogy nem csak a felperes engedett az eredeti 46.651.831,- + 9.194.611,- forintos teljes körű munkavégzésre vonatkozó ajánlatából, hanem a F. A. Kft. is csökkentette eredeti ajánlatát 46.700.000,- forintra. Az is megállapítható, hogy 2008. májusában, mielőtt a felek megállapodtak, az I. rendű alperes már ismerte a F. A. Kft. 46.700.000,- forintos ajánlatát. Ez az ajánlat az alumínium profilok beszerzését is tartalmazta, ezért teljesen indokolatlan és célszerűtlen lett volna az I. rendű alperes részéről, ha a felperes 1.700.000,- forinttal alacsonyabb összegű árajánlatát fogadja el, úgy, hogy a korábbi árajánlatokból általa ismert, 1.700.000,- forintot jóval meghaladó árú anyagok beszerzésének költségét magára vállalja. A felperes ajánlata elfogadásának egyetlen indoka lehetett az, hogy a felperes azonos műszaki tartalom mellett a munkát alacsonyabb díjért vállalta. Mindezekből következően az I. rendű alperes 6.132.223,- forintra vonatkozó beszámítási kifogása megalapozott.

A pótmunkák díjazására vonatkozó fellebbezés azért megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság tényként az I. rendű alperes által elismert, illetve a felperesi felhívás ellenére kétségbe nem vont előadása alapján számolta el a pótmunkát, kivéve a 25 db műanyag ablaküvegének cseréjével összefüggésben felmerült 78.758,- forint költséget. Ebben az esetben a bizonyítékok helyes értékelésével állapította meg azt, hogy ez a munka az I. rendű alperes által utólag elrendelt, tervben nem szereplő munka volt.

Az I. rendű alperesnek a felperes késedelmére alapított kártérítési követelésével összefüggésben helyesen indult ki az elsőfokú bíróság abból, hogy az igény előfeltétele a kötelezett késedelme. A felek szerződése teljesítési határidőt nem tartalmazott, ezért a Ptk. 277. § (1) és (4) bekezdése, illetve a 298. § a) pontja irányadó. Közös megállapított teljesítési idő hiányában a felperesnek olyan időpontra kellett a szerződést teljesítenie, amely a szolgáltatás rendeltetéséből megállapítható, ez következik a felek együttműködési kötelezettségéből is. Ez az időpont az adott esetben az az időpont lehetett, ami lehetővé tette azt, hogy az I. rendű alperes, mint vállalkozó a megrendelője felé a saját szolgáltatását határidőben teljesítse. Az I. rendű alperes határidőben teljesített, így a felperes késedelme ez okból nem állapítható meg. A felperesre irányadó teljesítési határidő lehet az az idő is, amelynek betartása tőle elvárható volt az adott szolgáltatás és az adott körülmények figyelembe vételével, függetlenül az I. rendű alperesre irányadó teljesítési határidőtől. Az I. rendű alperes ez utóbbi határidő elmulasztására hivatkozott és arra, hogy ezzel összefüggésben többletköltségei merültek fel. Azt azonban, hogy mi lett volna az az időpont, amire a felperesnek teljesíteni kellett volna az adott körülmények között, nem jelölte meg, illetőleg több időpontot is megjelölt anélkül, hogy bizonyította volna, hogy mi az a teljesítési idő, amely a szolgáltatás rendeltetéséből kétségtelenül megállapítható teljesítési idő. Ebből következően az állapítható meg, hogy a felperesnek olyan időben kellett teljesítenie, hogy az I. rendű alperes saját szolgáltatásával ne essen késedelembe, és nyilvánvaló, hogy ennek a követelménynek a felperes teljesítése megfelelt. Ezért az I. rendű alperes kártérítési igénye megalapozatlan. Osztja a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a kárigény alaptalanságára vonatkozó indokait is azzal, hogy a követelés alaptalanságának releváns oka a kötelezett késedelmének hiánya, a további bizonyítás ezért szükségtelen volt.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alpereseket terhelő marasztalás összegét 6.132.223,- forinttal csökkentette. Ebből következik, hogy a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján módosítani kellett az elsőfokú eljárásban felmerült perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseket is, a pernyertesség-pervesztesség arányára (63-37 %) tekintettel. A 900.000,- forint kereseti illetékből a felperes 333.000,- forintot, az alperes 567.000,- forintot köteles viselni. Az alperesek fellebbezése részben volt eredményes, a 782.000,- forint feljegyzett fellebbezési illetékből a felperes 367.900,- forintot, az alperes 414.100,- forintot köteles viselni. A fellebbezési eljárásban a pervesztesség és pernyertesség aránya között nincsen számottevő különbség, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét.

P é c s, 2010. november 10.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő